

[Stats- og udenrigsministeren.]

sort plet. Jeg vil ikke inklade mig på nogen som helst fordømmelse eller pådømmelse af noget menneske i denne forbindelse, men det var for mig og for mange af de venner, jeg var omgivet af i 1943, en bitter ting, at det, vi regnede med som givet: at de internerede slap ud og kunne flygte, ikke skete. Det vil jeg have lov til at sige først og fremmest, og det samme er der givet udtryk for i flere af de indlæg, der har været her i dag. Men så må jeg også have lov til at sige, at det ikke var noget argument, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremførte: at Martin Nielsen blev ført til Stutthof. Det er en tragedie, som vi alle beklager, som ingen synes om, som ingen af os har ønsket at medvirke til, og som ingen af os har medvirket til, men det kan ikke forklare, at den samme mand opførte sig, som han gjorde i den tid, der var hårdst for os alle, i den første tid. Denne angivervirksomhed ligger som en sort plet på det ærede medlem hr. Aksel Larsens parti.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thestrup har ordet for en kort bemærkning. Må jeg i anledning af de korte bemærkninger, der er begæret, gøre opmærksom på, at den egentlige talerliste ikke er udtømt endnu.

Thestrup: I anledning af det ærede medlem hr. Alsing Andersens udtalelser vil jeg gerne sige, at grunden til, at jeg har taget et andet standpunkt end mine to partifæller, er, hvad jeg mener jeg klart sagde i går, og hvad jeg står ved, at jeg vel mener, at selve den politik, regeringen førte, var forkert, men de handlinger, som mine partifæller opfatter som forsømmelser fra det ærede medlems side, opfatter jeg som udslag af den førte politik. Deri ligger også, at jeg ikke er helt enig med den højtærede statsminister i det, statsministeren sagde i den iøvrigt ganske glimrende tale, han holdt nu. Jeg er ikke enig med den højtærede statsminister i, at den politik, der blev ført fra

1930 indtil den 9. april, var rigtig for vort vedkommende. Jeg tror nemlig, at det havde givet os en række muligheder for at være udenfor, hvis vi fra første færd havde indstillet os på et kraftigt og bestemt forsvaret. Jeg erkender, at det er noget, der aldrig kan oplyses, og at det kun kan blive en trossag, og jeg skal derfor afstå fra at diskutere det videre.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg var glad for den erklæring, det ærede medlem hr. Alsing Andersen afgav: at det ikke havde været vedtaget indenfor den snævre regeringskreds, at Danmarks forsvar aldrig nogensinde skulle træde i kraft — men det var jo ikke det, det drejede sig om. Det, det drejede sig om, var, om Danmarks forsvar skulle træde i kraft overfor en voldsom, bevidst krænkelse af neutraliteten. At den skulle træde i kraft overfor små neutralitetskrænkelser, er jo givet. Hvis det ærede medlem hr. Alsing Andersen blot havde sagt noget lignende som det, den højtærede statsminister her sagde, og hvori det jo egentlig blev klargjort, at man ikke kunne handle anderledes, så tror jeg, at det ville have været klogt. Problemet må jo dog have været forhandlet i regeringskredse i forvejen ud fra, hvilke eventualiteter der kunne komme til at foreligge.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger, at der ikke fandtes nogen modstandskamp, før kommunisterne sprang op på barrikaderne. Indenfor hæren, indenfor officerskredse, indenfor mange individuelle kredse, indenfor alle partier var modstandskampen begyndt, før indignationen vågnede hos kommunisterne efter Tysklands angreb på Rusland.

Det spørgsmål, jeg stillede det ærede medlem hr. Aksel Larsen, om det var rigtigt, at han foruden sit legale arbejde her i folketinget også udførte illegalt arbejde, besvarede det ærede medlem med et nej og sagde: det er ikke rigtigt, og han spurgte derefter,